

godt Ord til de arbejdsløse. Naar de 15 eller 20 Tusinde — hvor mange der nu er — arbejdsløse i Morgen læse det ærede Medlems Tale, ville de jo blive alt andet end begejstrede for den Modtagelse, deres Anmodning om en lille Hjælp har faaet fra det store Regeringsparti, der trods det, at det ærede Medlem regner sig til Naturmenneskene, ved mange andre Lejligheder meget gerne ønsker at hævde det Standpunkt, at det er dem, der ere de sande Bærere baade af Nationens hele Omsætning og i Virkeligheden Bærerne af den sande Kultur her i Samfundet. Det, det ærede Medlem fremdrog i sin Tale her, vidner ikke om Kultur, og de arbejdsløse have i alt Fald ingen som helst Grund til at glæde sig over den Modtagelse, de fik af det ærede Medlem.

Wulff: Jeg vil kun gøre nogle ganske korte Bemærkninger til den ærede Ordfører (Stauning), som nu satte sig, i Anledning af de i øvrigt ogsaa kun faa Bemærkninger, han gjorde til mig. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at der ikke nu, da det nærmer sig Midnat, er Tid til at drøfte Toldpolitik, men jeg vil kun gøre opmærksom paa, at naar det ærede Medlem mente og gjorde gældende, at der jo fandtes Arbejdsløshed under alle Systemer og i alle Lande, saa gjorde det ærede Medlem fra Rudkøbing (P. Munch) netop opmærksom paa, at Arbejdsløsheden i Tyskland, Frankrig — og vi kunne føje Amerika til — er langt mindre end i Danmark, og i Tyskland kun 3 pCt., medens den her blev opgjort til 10 pCt. Der er altsaa der en Forskel, og det kan ikke nægtes, at det er Lande, som varetage deres nationale Arbejders Interesser, som leve under Beskyttelsessystemet, der have den mindste Arbejdsløshed. I øvrigt erklærede det ærede Medlem, at han var ganske enig med mig i, at vi skulde faa saa meget Arbejde som muligt gjort her i Danmark. Men naar det ærede Medlem er enig med mig i det, saa føres han nødvendigvis hen i den Retning, hvor jeg staaar. Naar det ærede Medlem her ønsker, at Folketinget ved Beslutning skal faa Regeringen til at anskaffe saa meget dansk Regeringsarbejde som muligt, og vel sagtens ogsaa, at vi skulde faa Kommunerne til at anskaffe saa meget dansk Arbejde som muligt, saa kan det ærede Medlem ikke stille sig i Modsetning til Ønsket om ogsaa at faa den private Køberverden til at anskaffe saa meget dansk Arbejde som muligt. Naar

det ærede Medlem nu taler om Lokomotiver, som om det var noget, man fra vor Side havde modsat sig, at faa en dansk Lokomotivindustri, skal jeg kun ganske kort gøre opmærksom paa, at det er fuldstændig galt. Hvad vi modsatte os i Fjor og selvfølgelig modsatte os, var, at Lejligheden blev benyttet til at faa Statslokomotivbygning indført, hvad der var ganske unødvendigt, eftersom det er vitterligt, at Lokomotiver kunne bygges af den private Industri. Vi ønske jo ikke at hjælpe Socialdemokratiet til at faa stukket Foden i Retning af Statsdrift ind paa det Omraade, men vi holde fast paa det private Initiativ der ligesom paa andre Steder. Bemærkningen om, at jeg skulde foranledige Højrebladene til at undlade at rette, hvad det ærede Medlem kaldte giftige Angreb paa Arbejdsløshedsforsikringen, er et Udslag af en Tankegang, som er ægte socialdemokratisk. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at selv om jeg var Formand for Højre som Parti, ligesom det ærede Medlem er Formand for Socialdemokratiet, kunde jeg ikke dekrettere noget overfor Højres Presse, for det er en fri Presse, medens Socialdemokratiets Presse staaar under Organisationens Kommando. Det er en ganske væsentlig Forskel, som der er Anledning til at pointere.

Endelig vil jeg gøre en Bemærkning om noget, som nogle Ytringer af det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) have givet Anledning til. Der faldt bl. a. en Bemærkning om, at Arbejderne i arbejdsløse Tider nægtede at arbejde under, lad mig kalde det Priskuranten. Dertil sagde det ærede Medlem fra Fakse (Stauning), at det vilde være ganske urimeligt, om Arbejderne under Arbejdsløshed skulde lade sig bruge i Smudskonkurrencen. Det er dog en Ting, vi skulle tale om og klare for hinanden. Jeg hører til dem, og dem er der vist mange af, der ikke alene anerkende Arbejdernes Ret til at skaffe sig saa stor en Del af Arbejdsudbyttet som muligt, men ogsaa ser med Sympati paa og betragte det som et nationalt Gode, at Arbejderne faa saa stor en Del af Arbejdsudbyttet som muligt, men under disse Bestræbelser staa Arbejderne i Kamp med en anden Klasse i Virksomheden, med Mesterklassen, Arbejdsgiverklassen, og det er sandelig ikke Samfundets Opgave at blande sig i Striden mellem disse to, hvis der er Arbejdsløshed, og jeg tror, at man fra socialdemokratisk Side skal vogte sig for at definere Arbejdsløsheden paa